

ע"פ 2701/16 - עובד בר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2701/16

כבוד השופט ע' פוגלמן
עובד בר

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצויים בגזר הדין של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' עטר) בת"פ
55357-03-15 מיום 24.2.2016

עו"ד יזהר קונפורטי

בשם המבקש:

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצוי בגזר דין שבמסגרתו חויב המבקש בתשלום פיצויים בסך 2,000 ש"ח למתלוננת.

1. המבקש הורשע לפי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים. כעולה מהאישום הראשון המתוקן, כאשר הבחין המבקש בקטינה ר.ס. (להלן: המתלוננת) צועדת לכיוון ביתה כשהיא אוחזת בידה מכשיר טלפון נייד, הוא הלך בעקבותיה עד שהגיעה לבניין מגוריה. המבקש אחז בידו האחת, בכוח, בפיה של המתלוננת, ובידו השנייה חטף את הטלפון ונמלט מן המקום. כעולה מן האישום השני, בחלוף שלוש שעות מן האישום הראשון נעצר המבקש ולמחרת שוחרר בתנאים מגבילים שכללו בין היתר מעצר בבית הוריו. המבקש נמנע מלהגיע למקום מעצר הבית ואותר אך בחלוף 12 ימים.

2. בגזר הדין עמד בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' עטר) על עברו הפלילי הכולל של המבקש, הכולל 5 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות, שבגינן אף נשא בעונשי מאסר בפועל; על כך שהמבקש ביצע את אירוע השוד כשלחובתו מאסר מותנה; ועל הפגיעה בגופה ובנפשה של המתלוננת. נוכח אלה השית בית המשפט על המבקש מאסר שחלקו יחפוף לעונש המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגדו, ובסך הכל 24 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו); מאסר על תנאי בתנאים שפורטו בגזר הדין; ופיצוי לקטינה בסך של 2,000 ש"ח לתשלום עד ליום 1.6.2016.

3. המבקש הגיש ערעור המכוון לחומרת העונש ולשיעור ומועד תשלום הפיצוי, ובצדו בקשה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצוי בגזר הדין – היא הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, אין חולק על כך שהפיצוי הושת בגין נזק שאינו מוחשי, בשל כך שהטלפון הושב למתלוננת מידית. על כן, באיזון שבין האינטרס שבתשלום הפיצוי במועד הקבוע אל מול עיכוב ביצוע התשלום עד להכרעה בערעור – גובר האינטרס שבעיכוב הביצוע. המבקש מוסיף כי הוא חסר כל וכי הוא נתון במאסר, ועל כן לא יוכל הוא לשלם את הפיצוי.

4. דין הבקשה להידחות. בענייננו, גזר הדין של בית המשפט המחוזי ניתן ביום 24.2.2016, לאמור לפני קרוב ל-4 חודשים. הבקשה דנן הוגשה אך היום, לאחר שכבר חלף המועד לתשלום הנקוב בו. בנסיבות אלו לוקה הבקשה בשיהוי כבד, וכבר משום כך אין להיעתר לה (ע"פ 30/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.5.2015)). לכך יש להוסיף כי כידוע, בדומה לעיכוב ביצוע פסק דין כספי בהליך אזרחי, לשם עיכוב ביצוע רכיב פיצוי כספי מוטל על המבקש להראות כי אם יזכה בערעורו לא יוכל לגבות את כספו בחזרה, וככלל אין בהגשת ערעור כדי להביא לעיכוב ביצוע פסק דין מקום שמדובר בחיוב כספי. על כן בהיעדר נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, בית המשפט אינו מורה על עיכוב ביצועו של חיוב כאמור (ע"פ 397/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.3.2014)). המבקש לא הצביע על נסיבות מסוג זה, וטענתו שאין ביכולתו לשאת בתשלום – שסכמו אינו גבוה – לא נתמכה בתשתית עובדתית מתאימה. אף לא הוכח כי המבקש לא יוכל להשיב את כספי הפיצוי לידיה ויתקבל הערעור.

הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, ט' בסיון התשע"ו (15.6.2016).

ש ו פ ט